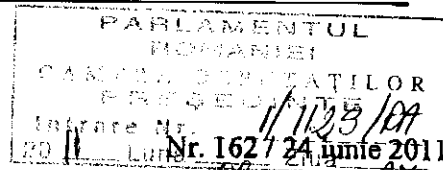

În atenția Dnei Roberta Anastase, Președintele Camerei Deputaților
Re: proiectul de lege privind asistența socială

Stimată doamnă Președinte,

De peste 15 ani, alături de alte ONG, ARAS – Asociația Română Anti-SIDA – lucrează cu persoane care nu există pentru serviciile publice, dar care sînt totuși cetățeni ai României. Aceste persoane sînt consumatorii de droguri injectabile, persoanele fără adăpost, persoanele implicate în prostituție. Ei nu pot accesa serviciile de asistență socială pentru că se tem de stigmatizare și discriminare, pentru că nu au acte de identitate sau pentru că au comportamente care se situează la limita legalității. De asemenea, ARAS lucrează cu persoane infectate cu HIV, dintre care 50% nu solicită servicii sociale publice, deoarece se tem de ruperea confidențialității și de discriminare.

Dorim încă o dată să atragem atenția că lipsa unor programe sociale coerente, bazate pe respectarea drepturilor omului și care să fie adresate explicit acestor persoane va avea consecințe dramatice asupra situației sociale și medicale a tuturor cetățenilor țării.

Noua lege a asistenței sociale nu se adresează persoanelor cu adevărat vulnerabile social și medical, așa cum nici legile de pînă acum nu reușeau să răspundă nevoilor reale ale acestor persoane.

În plus, noua lege a asistenței sociale continuă (și chiar agravează) următoarele probleme:

1. O persoană aflată în situație de vulnerabilitate nu are nevoie doar de servicii sociale sau prestații, beneficii, ci și de asistență medicală, de educație, atitudini și servicii nediscriminatorii. De 20 de ani, serviciile sînt separate și nu comunică între ele, pentru că sînt administrate de ministere diferite (Ministerul Sănătății, al Muncii, Educației, Internelor etc.), iar beneficiarilor li se agravează problemele.

Credem că, prin noua lege a asistenței sociale, pachetul de beneficii trebuie să includă și accesul la servicii medicale minimale.

2. Apartenența teritorială în funcție de domiciliu constituie o problemă serioasă pentru accesul la asistența socială. Considerăm urgentă rezolvarea problemei apartenenței teritoriale, pentru că oamenii cu adevărat vulnerabili trăiesc de obicei în alte locuri decît cele din documentele de identitate, atunci cînd acestea există. **Acordarea asistenței sociale indiferent de domiciliu constituie o necesitate pentru persoanele vulnerabile.** Instituțiile pot comunica între ele sau își pot deconta reciproc serviciile, nu este nevoie să plimbe beneficiarii sute de km pentru rezolvarea problemelor administrative.

3. **Integrarea socio-profesională pentru persoanele cu handicap este limitată de prevederile noii legi.** În condițiile unui handicap ce determină discriminare și stigmatizare (de exemplu, infecție cu HIV, diagnostic psihiatric), multe dintre persoanele cu handicap nu informează angajatorul (nefiind obligate în nici o țară din lume) și nu solicită scutiri de impozit sau alte facilități ce implică informarea angajatorilor sau colegilor. Ca urmare, aceste persoane cu handicap vor primi mult mai puțină susținere, comparativ cu alte persoane cu handicap, și în nici un caz nu vor avea șanse egale cu persoanele fără handicap. În conformitate cu noua lege, găsirea unui loc de muncă (generator de venit) va determina pierderea sau reducerea indemnizației de persoană cu handicap. Această situație va descuraja puternic integrarea profesională a persoanelor care nu sînt sigure că pot păstra un loc de muncă și care vor opta pentru un venit mic, dar sigur. În plus, Constituția României garantează protecția persoanelor cu handicap, nu a celor cu dizabilități – așa cum sînt denumite în noua lege a asistenței sociale.

Cu deosebită considerație,

Maria Georgescu,
Director executiv, ARAS

